

рика въ Сливенъ. Къмъ църквитѣ и общественитѣ строежи се прибавиха училищата ни, които обикновено се строеха въ черковнитѣ дворове. Презъ 1831 г. се почна, а по-късно се дострои най-крупното между тѣхъ — габровската гимназия, по образецъ на Ришелевския лицей (по-сетне Новоруски университетъ въ Одеса).

Следъ 1839 г., съ въвеждане въ Турция на Танзимата, Хати-шерифа и Хати-хумаюна (1839 г.), особно следъ кримската война (1854 г.), българскиятъ народъ се почувствува още по-свободенъ, по-защитенъ отъ турскитѣ произволи. Зачитането на еснафи и търговци отъ властѣта даде нови криле на народното ни свѣстяване. Организиранитѣ въ лонджи еснафи се сдушиха, приучиха на послушание, редъ и дисциплина. Гражданинѣтъ търговецъ или производителъ почна редовно да посещава и размѣня стокитѣ си по панаиритѣ изъ страната. Даже „липисканцитѣ“ отъ търновския кожухарски еснафъ всѣка година редовно посещаваха нѣмскитѣ страни, а заедно съ другитѣ ни градски еснафи и търговци даваха изобилно срѣдства и морална опора на дейцитѣ по черковното и политическо освобождение.

Въ унисонъ съ общия подеъмъ, царствуващитѣ султани, следъ като унищожиха развилнѣлия се до крайностъ яничарски корпусъ, виждаха останалата си по култура назадъ държава, опитваха начини и срѣдства да я вкаратъ въ орбитата на културна Европа. За да набави сукна за войска и офицерски корпусъ, Турция съгради въ Сливенъ държавна сукнена фабрика, като призова на стопанска и строителска дейностъ Добри Фабрикаджия и уста Тодоръ. Дунавскиятъ валия Митхадъ-паша, за да създаде модерна шосейна мрежа въ обширния си вилаятъ, като строителъ на мостове и конаци, прие на усилена строителна работа уста Колю Фичето отъ Търново. А цариградскитѣ султани, за да съградятъ великолепитѣ си палати въ Цариградъ и да укрепятъ столицата си къмъ Чаталджа и Дарданелитѣ, прибѣгнаха до умѣнието и сръчността на известнитѣ костурски майстори — Дине Бурдешъ, Яне Ниновски, братя Кляшеви и др., за умѣлата имъ работа често отблагодарявани отъ властъ и султани съ почести и подаръци.

Следъ кратката характеристика на тая възродителна епоха, принуденъ съмъ да се повърна малко по-далечъ въ

ЧИТАЛИЩНА БИБЛИОТЕКА
"ЗОРА" - СЛИВЕН

инв. №

146/2009